

[Per Hækkerup.]

korte periode, den eksisterende lov har fungeret. Jeg mener at vide, at den stort set har fungeret hensigtsmæssigt, og at de administrative besværligheder ikke var så store, som man gav udtryk for fra forskellig side, da vi drøftede det daværende lovforslag i oktober måned. Men det kan vi vel få oplyst under udvalgsarbejdet.

Jeg tror altså, det vil være en svækkelse af vores økonomiske politik, hvis man følger det konservative forslag, og selv om vi naturligvis ikke vil afvise at overveje de erfaringer, der er opnået, skal man ikke på forhånd regne med, at socialdemokratiet er indstillet på at støtte det foreliggende lovforslag om ophævelse af lov om regulering af kreditformidling. Vi har den opfattelse, at det er en nødvendig bestanddel af den samlede økonomiske politik.

Tillisch (FP):

Fremskridtspartiet kan støtte det konservative folkepartis lovforslag i den form, det foreligger som hovedforslag. For så vidt angår de tanker, der er nedfældet i bemærkningerne om forhandling om en afløsning med et andet system, noget, økonomiministeren også var inde på, ville vi nok se mindre positivt på det.

Vi var jo ikke medlemmer af dette høje ting, da den lov blev gennemført, som nu er tænkt ophævet, men det er vores opfattelse, at det var en paniklovgivning, som blev til, uden at man på daværende tidspunkt lyttede nok til de mennesker og de virksomheder, som skulle virke med denne lovgivning.

Når hr. Per Hækkerup sikkert med megen ret kan sige, at loven synes at have fungeret tilfredsstillende, kan det meget vel være rigtigt, men det er vel et spørgsmål, i hvilket omfang den egentlig er kommet til at fungere. Jeg vil dér gerne sige, at det er vor opfattelse, at for det første selve den omstændighed, at man har økonomiministeren som kongelig bankkommisær til at føre tilsyn med Nationalbanken og den kreditpolitik, der føres dér, er tilfredsstillende, og det er for det andet vor opfattelse, at de frivillige ordninger, der har været imellem Nationalbanken og pengeinstitutterne, og som dels omfatter deponeringsordninger, dels udlånsloft, også har fungeret tilfredsstillende.

Det, man søgte indført med den gældende lov, var det, der med et smukt fremmedord kaldes selektiv långivning, hvor man søgte at fordele imellem forbrug og boligformål på den ene side og det, man kaldte erhvervsformål og konkurrenceformål, på den anden side. Det viste sig, sådan er i hvert tilfælde vore oplysninger, at da man skulle prøve at finde frem til, hvordan situationen i så henseende rent faktisk var, altså hvordan de givne lån fordelte sig på disse områder, manglede der statistiske oplysninger til at belyse dette, så man havde faktisk ikke nogen rigtig pejling af, om der var noget egentligt behov for en sådan selektiv lånepolitik.

Dertil kommer endelig, at det er vor opfattelse, at de finansielle markeder optræder som forbundne kar, således at det, man trækker ud eller fylder på det ene, henholdsvis fyldes på eller trækkes fra et andet. Der sker, sagt med andre ord, i det praktiske liv en substitutionsproces, hvor lånemuligheder af én art afløses af andre, hvis de ikke længere står til rådighed.

Det, jeg her har sagt, er også fremført ved tidligere lejligheder af andre, det er mig fuldt bekendt, og man er dér endt i det, som vel nok er kernen i hele denne regulering af kreditformidlingen, at man forvrider pengemarkedet og leder de penge, de lånsøgende, ind på andre og i mange tilfælde langt mindre heldige låneformer. Man fremelsker med andre ord det, der kaldes det grå, for ikke at sige det sorte pengemarked, man fremelsker bagmænd og alt, hvad deraf følger.

Det er vor principielle indstilling til långivning og til regulering af en sådan långivning, og vi kan derfor kun hilse med glæde, at man nu søger denne lovgivning ophævet.

Bøggild (V):

Det kan vist ikke komme bag på ret mange af de meget få i denne sal, at venstre ser velvilligt på det foreliggende lovforslag; det fremgår dels af økonomiministerens bemærkninger, dels af, at der allerede i åbningstalen var en velvillig henvisning til forslaget fra statsministerens side. Nu efterlyser hr. Per Hækkerup beskedent, hvordan erfaringerne har været med loven i den korte tid, den har eksisteret, og skønt jeg ikke tror, hr. Per Hækkerup egentlig trænger til nogen særlig belæring, vil jeg godt